

'Snurk...
Snurkie snurk snurk...'
Pluisdier het huisdier
ligt in zijn mandje.
Hij doet een middagdutje.
Dat vindt hij niet alleen lekker,
het is ook een beetje een
schoonheidsslaapje.
Z'n vacht gaat er prachtig
van glanzen.

'Tsjoeke tsjoeke tsjoeke
tsjoeke OE HOE!
Pluisdier schrikt wakker.
Wat is dat nu weer voor een kabaal?
'Tsjoeke tsjoeke OE HOE!
Er rijdt een stoomtrein door
de huiskamer.
Borre is de machinist.
'Tsjoeke tsjoeke tsjoeke
tsjoeke OE HOE!'

Het is ook iedere middag
hetzelfde liedje, denkt Pluisdier.
Ik lig nog maar net te slapen en
Borre speelt alweer treintje:
'Tsjoeke tsjoeke OE HOE!'
Of hij speelt vliegtuig:
'Vroem! Vroe-roe-roe-roem!'
Of brandweerwagen:
'Taatau taatau taatau taatau!'

Met die herrie kan ik m'n
schoonheidsslaapje natuurlijk
niet doen, denkt Pluisdier.
M'n vacht wordt er al helemaal
dof van.
Er zit maar één ding op:
ik moet verhuizen.

Pluisdier zet z'n tandjes in het mandje.
Hij sleept het de deur uit,
naar buiten de tuin in.
Daar staat een holle boom.
Dat lijkt Pluisdier een prima huis.

Pluisdier propt zijn mandje door het gat van de holle boom naar binnen. Hij schuift het naar links en dan naar rechts.

Hij gooit takjes en steentjes naar buiten en veegt de spinnenwebben van het plafond.

'Eh, pardon...,' hoort hij plots boven zich.

